

[Handelsministeren]

rende energikilders andel heraf udgjorde i 1975 3 pct. og vil i 1979 udgøre godt 30 pct.

Til *landbrugsministeren* (10/3 78) af:

Inger Stilling Pedersen (KrF):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om virkningerne af den netop påbegyndte import af udenlandske kartofler?«

(Spm. nr. 566).

Begrundelse.

Der synes for tiden at være et rigeligt udbud af danske kartofler til rimelige priser. Det kan derfor synes unødvendigt at bruge valuta til import af udenlandske kartofler. Importen kan betyde, at danske kartofler går til spilde, og at et erhverv påføres betydelige tab.

Besvarelse (16/3 78):

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Danmark har i en årrække haft forbud mod indførsel af kartofler i perioden 1. juli-31. marts.

Forbuddet har været motiveret i ønsket om at sikre afsætning af den danske kartoffelhøst på det indenlandske marked.

Siden 1. august 1977 er forbuddet ophævet over for import af kartofler med oprindelse i EF-lande og Tyrkiet. Det er sket efter et pålæg af 8. december 1976 fra EF-Kommissionen om ophævelse af kvantitative restriktioner på handelen med kartofler og ophævelse af autorisationsordningen ved eksport af kartofler, idet disse stred mod EFs regler om fri varebevægelighed.

Der er således ikke længere nogen mulighed for at gribe ind over for importen af kartofler fra EF-lande.

Importen af kartofler fra andre lande end de nævnte er fortsat kun tilladt i perioden 1. april-30. juni. For 1978 er jeg ikke indstillet på at tillade import af kartofler fra lande uden for EF og Tyrkiet før d. 1. april. Indtil videre påtænker jeg heller ikke en forlængelse af importforbuddet, idet en sådan kun vil have begrænset virkning. Man skal her tænke på, at Italien allerede så småt er begyndt at eksportere kartofler af 1978-høsten.

Jeg er imidlertid enig i, at prisniveauet for de danske kartofler er lavt, og jeg vil derfor fortsat følge udviklingen nøje.

Til *undervisningsministeren* (13/3 78) af:

Fuglsang (DKP):

»Har ministeren planer om at øge det obligatoriske timetal i idræt i folkeskolen til mindst tre timer ugentlig?«

(Spm. nr. 567).

Begrundelse.

Der er en voksende erkendelse af de skadelige følger af nedsættelsen af timetallet i idræt, en nedsættelse, der er slået igennem ud over landet. Det gælder ikke mindst med hensyn til børnenes og ungdommens sundhed.

Dertil kommer, at skal man dømme ud fra udtalelser, som fra politisk side er fremkommet over for idrætsbevægelsen, er der politisk muligheder for at gøre skaden god. Det afhænger i høj grad af ministeren, derfor spørgsmålet.

Besvarelse (21/3 78):

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Spørgsmålet bygger på den forudsætning, at det enkelte fag i folkeskolen ved central fastsættelse tillægges et nærmere angivet timetal. Denne forudsætning er ikke korrekt.

Folkeskoleloven indeholder bestemmelser om, hvilke fag der skal eller kan forekomme på de forskellige klassetrin (§ 4 og § 7), og den bestemmer tillige, at ministeren udsender vejledende timefordelingsplaner (§ 4, stk. 5).

Undervisningsministeren kan således ikke fastsætte et nærmere angivet timetal til det enkelte fag på de forskellige klassetrin, men kan kun vejlede herom. Den endelige afgørelse heraf ligger hos de kommunale myndigheder og skal finde udtryk i den lokale undervisningsplan, jfr. folkeskolelovens § 16, stk. 1.

Som følge heraf er jeg ikke i stand til at besvare spørgsmålet i den form, hvori det er stillet.

Jeg kan imidlertid oplyse, at den vejledende timefordelingsplans samlede timetal til faget idræt ikke er blevet nedsat i forbindelse med gennemførelsen af den nye folkeskole-